

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

31 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte :

Nicolae Gordilă

Judecători :

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurii Diaconu

Ion Guzun

juducînd fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Negru Olesea în numele inculpatului Gîncota Ruslan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015, în cauza penală în privința lui

Gîncota Ruslan Grigorii, născut la 30.10.1987, originar și domiciliat r-nul Ialoveni s. Costești 31/1;

și

Gîncota Tatiana Constantin, născută la 05.04.1987 originară și domiciliat r-nul Ialoveni s. Costești.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 05.11.2013-13.06.2014;

instanța de apel: 10.07.2014-23.06.2015;

instanța de recurs: 25.04.2016-31.05.2016;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 13 iunie 2014 a fost încetat procesul penal de învinuire a lui Gîncota Tatiana și Gîncota Ruslan în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal deoarece fapta inculpaților constituie o contravenție prevăzută la art. 78 alin. (2) Cod contravențional și în legătură cu intervenierea termenului de prescripție inculpații au fost absolviți de sancțiunea contravențională.

2. Prima instanță a stabilit că, la 17 august 2013, aproximativ la ora 23.00, Gîncota Ruslan și Gîncota Tatiana, aflîndu-se la domiciliul tatălui său Gîncota Grigorii, situat în s. Costești, r-nul Ialoveni, unde locuiesc împreună cu fiica minoră Gîncota Maria, an. 23.03.2006, fratele său Gîncota Timofei și concubina acestuia Borziac

Svetlana, l-au numit cu cuvinte necenzurate pe Gîncota Timofei. În procesul conflictului Gîncota Ruslan i-a aplicat lui Gîncota Timofei două lovituri cu pumnul în regiunea feței, iar Gîncota Tatiana i-a aplicat lui Gîncota Timofei o lovitură în regiunea feței. Întru aplanarea conflictului a intervenit concubina Borziac Svetlana, care a fost numită cu cuvinte necenzurate de Gîncota Tatiana și Gîncota Ruslan, care ulterior a apucat-o de gît dorind să-i aplice lovituri peste diferite părți ale corpului. În conflict a intervenit tatăl ultimului, Gîncota Grigorii, cu scopul curmării acțiunilor ilegale și ca urmare la fel a fost numit cu cuvinte necenzurate de către Gîncota Ruslan și Gîncota Tatiana.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2264/D din 26.09.2013 la Gîncota Timofei s-a constatat defect marginal al coroanei dintelui 1 pe maxilă pe stîngă, echimoze cu excoriație pe față, excoriație pe antebrățul drept, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată, iar conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2265/D din 26.09.2013, la Borziac Svetlana s-a constatat echimoze pe membrele superioare, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care Gîncota Ruslan să fie condamnat în baza art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar Gîncota Tatiana să fie condamnată în baza art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal la 2 ani închisoare, însă conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

În argumentarea apelului a invocat că:

- instanța de fond a dat o încadrare juridică greșită acțiunilor inculpaților și a apreciat subiectiv probele acumulate, a pronunțat o sentință ilegală, din motivul că aceasta nu va aduce la corectarea inculpaților și nu restabilește echitatea socială, corectarea condamnatului și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea lui, cît și a altor persoane, poate să fie atins în circumstanțele stabilite, doar prin aplicarea față de condamnat a unei pedepse mai aspre;

- inculpații reieșind din faptele constatate în cadrul urmăririi penale și a cercetării judecătorești sunt persoane predispuse la comiterea de infracțiuni și implicit la încălcarea ordinii de drept în societate, ceea ce este constatat în cadrul cercetării judecătorești;

- la aprecierea pedepsei instanța de judecată urma să țină cont îndeajuns de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia la stabilirea și aplicarea pedepsei se ține seama de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de persoana celui vinovat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015, a fost admis apelul declarat, casată sentința instanței de fond și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Gîncota Ruslan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal la 1 (un) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- Gîncota Tatiana a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal la 1 (un) an închisoare, iar conform art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 1 (un) an.

4.1. La rejudecarea cauzei instanța de apel a menționat că, prima instanță eronat a ajuns la concluzia că acțiunile inculpaților Gîncota Ruslan și Gîncota Tatiana urmează a fi încadrate în baza art. 78 alin. (2) Cod Contravențional cu încetarea procesului contravențional din motivul intervenirii prescripției răspunderii contravenționale.

Colegiul penal a constatat că, la 17 august 2013, aproximativ la ora 23.00, Gîncota Ruslan și Gîncota Tatiana, aflîndu-se la domiciliul tatălui său Gîncota Grigorii, situat în s. Costești, r-nul Ialoveni, unde locuiesc împreună cu fiica minoră Gîncota Maria, an. 23.03.2006, fratele său Gîncota Timofei și concubina acestuia Borziac Svetlana, l-au numit cu cuvinte necenzurate pe Gîncota Timofei. În procesul conflictului Gîncota Ruslan i-a aplicat lui Gîncota Timofei două lovituri cu pumnul în regiunea feței, iar Gîncota Tatiana i-a aplicat lui Gîncota Timofei o lovitură în regiunea feței. Întru aplanarea conflictului a intervenit concubina Borziac Svetlana, care a fost numită cu cuvinte necenzurate de Gîncota Tatiana și Gîncota Ruslan, care ulterior a apucat-o de gît dorind sa-i aplice lovituri peste diferite părți ale corpului. În conflict a intervenit tatăl ultimului Gîncota Grigorii cu scopul curmării acțiunilor ilegale și ca urmare la fel a fost numit cu cuvinte necenzurate de către Gîncota Ruslan și Gîncota Tatiana.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2264/D din 26.09.2013 la Gîncota Timofei s-a constatat: defect marginal al coroanei dintelui 1 pe maxilă pe stîngă, echimoze cu excoriație pe față, excoriație pe antebrațul drept, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată, iar conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2265/D din 26.09.2013, la Borziac Svetlana s-a constatat: echimoze pe membrele superioare, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Astfel, Colegiul penal a stabilit că, inculpații au comis infracțiunea prevăzută de art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal, după indicii calificativi „*violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității sănătății și suferințe psihice săvîrșită asupra a doi membri ai familiei*”.

Vina inculpaților se confirmă prin probele administrate la cauza penală și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, cum ar fi:

- declarațiile părților vătămate Borziac Svetlana, Gîncota Timofei și a martorului Gîncota Grigorii (f.d.170, 253, 175-178, 179-181, vol. II);
- procesul-verbal de confruntare din 25.09.2013 între Gîncota Ruslan și

Gîncota Timofei prin care participanții și-au menținut declarațiile făcute anterior în cadrul urmăririi penale(f.d. 61 Vol. II);

- procesul-verbal de confruntare din 25.09.2013 între Gîncota Ruslan și Borziac Svetlana prin care participanții și-au menținut declarațiile făcute anterior în cadrul urmăririi penale(f.d. 59 Vol. II);

- procesul-verbal de confruntare din 25.09.2013 între Gîncota Ruslan și Gîncota Grigore prin care participanții și-au menținut declarațiile făcute anterior în cadrul urmăririi penale(f.d. 60 Vol. II);

- procesul-verbal de confruntare din 25.09.2013 între Gîncota Tatiana și Gîncota Grigore prin care participanții și-au menținut declarațiile făcute anterior în cadrul urmăririi penale(f.d. 62 Vol. II);

- procesele-verbale de confruntare din 25.09.2013 între Gîncota Tatiana și Gîncota Grigore, Borziac Svetlana prin care participanții și-au menținut declarațiile făcute anterior în cadrul urmăririi penale(f.d. 57, 58 Vol. II);

- anunțul telefonic din 19.08.2013 parvenit la IP Ialoveni prin care s-a informat că la domiciliul lui Gîncota Grigorii, Gîncota Timofei și concubina acestuia Borziac Svetlana au fost bătuți de Gîncota Ruslan și Gîncota Tatiana, cauzându-le leziuni corporale (f.d. 18 Vol. II);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 2264/D din 26.09.2013 potrivit căruia la Gîncota Timofei s-a constatat: defect marginal al coroanei dintelui 1 pe maxilă pe stîngă, echimoze cu excoriație pe față, excoriație pe antebrațul drept, se califică ca vătămare corporală neînsemnată (f.d. 67 Vol. II);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 2265/D din 26.09.2013, potrivit căruia la Borziac Svetlana s-a constatat: echimoze pe membrele superioare, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată (f.d. 76 Vol. II).

La stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpaților, Colegiul penal a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Cod penal, precum și de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpaților, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovaților.

Totodată, Colegiul penal cu privire la personalitatea inculpaților a reținut că, la locul de trai Gîncota Tatiana se caracterizează satisfăcător, iar Gîncota Ruslan se caracterizează pozitiv la locul de trai, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află și circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost reținute, nu au recunoscut vina, au comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă conform art. 16 alin. (3) Cod penal, inculpatul Gîncota Ruslan s-a eschivat de a se prezenta atît în instanța de fond cît și în instanța de apel, iar inculpata Gîncota Tatiana s-a eschivat de a se prezenta în instanța de apel și astfel, cauza penală a fost examinată în absența acestora conform art. 321 alin. (2) Cod penal.

Avînd în vedere circumstanțele cauzei, Colegiul penal a conchis a aplica în

privința inculpaților pedeapsă cu închisoare în limita fixată de norma art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal, pe un termen de 1 (un) an privațiune de libertate, însă ținând cont de faptul că Gîncota Tatiana are la întreținere un copil minor (Gîncota Maria, a.n. 23.03.2006), este la primul conflict cu legea, corectarea și reeducarea ei este posibilă fără izolarea reală de societate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probă de 1 (un) an.

5. Avocatul Olesea Negru în numele inculpatului Gîncota Ruslan a declarat recurs ordinar împotriva deciziei menționate, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a invocat că:

- inculpatul nu a cunoscut despre examinarea cauzei în ordine de apel, deoarece era plecat peste hotare, iar despre ședințele de judecată nu a fost înștiințat, fiindu-i încălcat dreptul la apărare;

- instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare, bazîndu-se pe dosarul din prima instanță care conține depozițiile martorilor și declarațiile inculpatului, în temeiul căruia procesul penal a fost încetat;

- instanța de apel nu a audiat părțile vătămate și martorii, care la judecarea cauzei nu au fost prezente și astfel, s-a dispus condamnarea nejustificată a inculpatului;

- instanța de fond corect a constatat că în acțiunile lui Gîncota Ruslan sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, pe cînd instanța de apel constatînd existența elementelor infracțiunii prevăzute la art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal, nu a ținut cont de faptul că lipsește latura subiectivă și anume intenția și totodată, inculpații nu sunt subiecți ai infracțiunii, deoarece Borziac Svetlana fiind concubina fratelui inculpatului, nu are calitatea de membru al familiei;

- la individualizarea pedepsei nu au fost reținute circumstanțele atenuante, cum ar fi faptul că, Gîncota Ruslan are la întreținere un copil minor, anterior nu a fost judecat, circumstanțe care au stat la baza aplicării pedepsei inculpatei Gîncota Tatiana.

6. Asupra recursului declarat procurorul a depus referință, prin care s-a expus pentru respingerea acestuia, deoarece circumstanțele stabilite denotă faptul că instanța de apel nu a comis erori de drept la examinarea cauzei, iar decizia atacată conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

7. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *judecînd recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

În corespundere cu art. 448 Cod de procedură penală instanța de recurs, judecând recursul verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Ținînd cont de faptul că recursul ordinar este declarat în favoarea inculpatului Gîncota Ruslan, Colegiul lărgit conducîndu-se de prevederile art. 426 Cod de procedură penală, *care prevede efectul extensiv al recursului și limitele lui, examinează cauza prin extindere și asupra inculpatei Gîncota Tatiana, care nu a declarat recurs, urmînd a hotărî și în privința acesteia, fără a-i crea o situație mai gravă.*

Conform art. 414 Cod de procedură penală instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de apel respinge apelul dacă este nefondat, iar reieșind din conținutul art. 417 Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel și totodată, se precizează că instanța de apel la adoptarea deciziei a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția, temei ce se încadrează în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, eroare care nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, Colegiul lărgit menționează că, conform actului de învinuire înaintat de acuzatorul de stat, fapta inculpaților întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal, însă instanța de fond a calificat acțiunile acestora în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional dispunând și încetarea procesului penal, iar ulterior, soluția instanței de fond a fost casată de către instanța de apel și la rejudecarea cauzei penale a stabilit că: „*Gîncota Tatiana și Gîncota Ruslan au comis infracțiunea prevăzută de art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității sănătății și suferințe psihice săvârșită asupra a doi membri ai familie*”.

Colegiul precizează că, este important că la calificarea faptei conform prevederilor art. 201/1 Cod penal, noțiunea de membru de familie să fie interpretată în corespundere cu art. 133/1 Cod penal. Ea nu trebuie interpretată în corespundere cu dispoziția alin. (2) art. 3 al Legii din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, care prevede un cerc mai larg de membri de familie față de cel prevăzut în Codul penal, deoarece prioritate i se oferă unei norme de referință penală și nu unei norme de referință extrapenală. Calitatea de membru al familiei trebuie întrunită atât de victimă cât și de făptuitor la momentul comiterii faptei.

Astfel, Colegiul lărgit consideră că, abordarea instanței de apel este una prematură, deoarece în motivarea soluției sale omite a-și argumenta poziția care a stat la baza calificării acțiunilor inculpaților în baza art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal condamându-i pentru violență în familie, însă, în cazul dat, instanța de recurs precizează că, pentru a fi constituită componenta de violență în familie, subiecții trebuie să fie: a) în condiția conlocuirii: persoanele aflate în relații de căsătorie, de concubinaj, persoanele divorțate, persoanele aflate în relații de tutelă și curatelă, rudele lor pe linie dreaptă sau colaterală, soții rudelor sau, b) în condiția locuirii separate: persoanele aflate în relații de căsătorie, copiii lor, inclusiv cei adoptivi, cei născuți în afara căsătoriei, cei aflați sub curatelă.

În această situație, Colegiul lărgit reține că, Gîncota Ruslan poate fi considerat ca rudă pe linie colaterală (frate) a lui Gîncota Timofei însă nu și în sensul juridic al acestei noțiuni, or este evident că inculpații chiar dacă locuiesc în aceeași casă cu părțile vătămăte, își au propriile surse de existență și propriul patrimoniu, își au propria familie și propriul copil și prin urmare, nu se încadrează în definiția dată de art. 133/1 lit. a) Cod penal și nu pot fi considerați sub acest aspect membri de familie față de Gîncota Timofei și Borziac Svetlana. Mai mult ca atât, prin termenul *conlocuire* se înțelege acțiunea de coabitare, adică faptul de a locui împreună, de a trăi împreună și de a conviețui cu cineva.

Tot aici, instanța atenționează că, lipsește gradul de rudenie dintre Gîncota Ruslan cu Borziac Svetlana sau Gîncota Tatiana cu Gîncota Timofei, care constituie semn

calificativ a infracțiunii de violență în familie, fapt la care instanța de apel nu a atras atenția și nu s-a expus și prin urmare, Colegiul lărgit ține să menționeze că constatarea instanței de apel referitor la faptul, că „*Gîncota Ruslan și Gîncota Tatiana, aflîndu-se la domiciliul tatălui său, Gîncota Grigorii, situat în s. Costești, r-nul Ialoveni, unde și locuiesc împreună cu fiica minoră Gîncota Maria, a.n. 23.03.2006, fratele său Gîncota Timofei și concubina acestuia, Borziac Svetlana, l-au numit cu cuvinte necenzurate pe Gîncota Timofei, iar în procesul conflictului Gîncota Ruslan i-a aplicat lui Gîncota Timofei două lovituri cu pumnul în regiunea feței, iar Gîncota Tatiana i-a aplicat lui Gîncota Timofei o lovitură în regiunea feței și întru aplanarea conflictului a intervenit concubina, Borziac Svetlana, care a fost numită cu cuvinte necenzurate de Gîncota Tatiana și Gîncota Ruslan, pe care ulterior a apucat-o de gît dorind sa-i aplice lovituri peste diferite părți ale corpului....*” este prematură și eronată de a fi pusă la baza unei condamnări conform art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a asimilat relația de rudenie dintre inculpați și părțile vătămate printr-o interpretare extensivă a textului art. 133/1 lit. a) Cod penal, însă cînd legea cuprinde o enumerare limitativă a împrejurărilor în care se poate aplica legea în care legiuitorul a definit exact noțiunea de „*membriu de familie*”, nu se admit interpretări extensive sau, în cazul în care instanța de apel a ajuns la concluzia că în speță este prevăzută conlocuirea rudelor pe linie colaterală urma a-și motiva poziția în acest sens.

De asemenea, instanța de recurs lecturînd textul deciziei și verificînd materialele cauzei constată că, instanța de apel a admis apelul procurorului, punînd la baza soluției probele din dosar acumulate la urmărirea penală și în ședințele de judecată în instanța de fond, fără a audia părțile în proces pe viu, ci doar fiind citite și consemnate în procesul-verbal.

Avînd în vedere dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, așa cum acestea au fost interpretate și aplicate, după o hotărîre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel.

Instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare, bazîndu-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, care conține depozițiile martorilor și declarațiile inculpatului, același dosar, în temeiul căruia fusese achitat în primă instanță. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere atît a inculpatului, cît și a anumitor martori ai acuzației solicitați de părți. Martorii acuzației se audiază din nou în cazul în care depozițiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului.

Un element important la judecarea apelului îl reprezintă posibilitatea inculpatului de a fi confruntat cu partea care susține acuzarea, indiferent de faptul că aceasta a fost deja cercetată în prima instanță. În cazul dat, principiul nemijlocirii reprezintă o garanție

importantă a caracterului echitabil al procesului penal, atât timp cât aprecierile instanței de apel cu privire la credibilitatea părților pot avea consecințe decisive pentru inculpat.

Decizia trebuia să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțând hotărârea respectivă, să indice din ce motive ele urmează a fi reapreciate, admise ori respinse ca probe. La fel, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare.

Colegiul consideră necesar de a atenționa, că motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, acordând părților din proces posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de recurs elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc.

Astfel, reieșind din cele expuse, instanța de recurs ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către avocat în privința lui Gîncota Ruslan, prin extindere și în privința lui Gîncota Tatiana, cu casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, iar la rejudecarea cauzei să verifice dacă în acțiunile inculpaților sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal sau elementele contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, așa precum a concluzionat instanța de fond deși sentința este una cu derogări de la art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, deoarece partea descriptivă a sentinței de condamnare nu cuprinde descrierea faptei contravenționale considerată ca fiind dovedită.

Totodată, la o nouă rejudecare a cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe argumentat și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate și examinate în instanța de fond, să le dea o apreciere corespunzătoare, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlătore omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art.426 și 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Negru Olesea în numele inculpatului Gîncota Ruslan, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015, în cauza penală în privința lui Gîncota Ruslan, prin extindere și în privința lui Gîncota Tatiana, dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Gîncota Ruslan urmează a fi eliberat imediat din penitenciar, în cazul în care nu execută pedepse sau măsuri preventive în baza altor hotărîri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia publicată integral la 28 iunie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurii Diaconu

Ion Guzun